Optimalizace sady testů

Radek Mařík

ČVUT FEL, K13133

September 6, 2011

Obsah

- Proč optimalizovat?
 - Párové testování
 - Optimalizace OO testování

- Optimalizační metody
 - Ortogonální pole
 - Metoda latinských čtverců

Příprava testovacích skriptů - volání funkcí/metod/vlastností

- podobné systému "Expect" (GNU),
- předpoklad bezestavového chování funkce,
- potřebné prostředí:
 - příprava struktur parametrů,
 - inicializace objektu,
 - (jednoduché nastavení stavu objektu),
- hodnoty parametrů,
- odvození úplné sady parametrů může být založeno na teorii rámců (UI),
- testovací skript jako parametrizovaná zafixovaná sekvence funkčních volání, tzv. volání super-funkce
 - testScript0()
 - function1(A, B)
 - function2(B, C)
 - 3 function3(C, C)

Testování kombinací parametrů funkce

- testovaná funkce,
- množina parametrů funkce,
- množina významných hodnot pro každý parametr,
 - hraniční podmínky.

• Idealní testovací plán

všechny možné kombinace

Praktický testovací plán

- selhání jsou způsobena interakcí pouze několika parametrů,
- testování kombinacemi pokrývající všechny možné k-tice,
- $k \in \{1, 2, 3\}$
- k-tice komprimovány do plných kombinací.

Příklad

- PLC (Programable Logic Controller) instrukce sbr,
- 5 parametrů,
- 17 hodnot pro každý parametr odpovídající různým adresním modům, I:500, O:[N7:0], #L[B3:0]:[N7:0], atd.

Testovací plán:

- Ideální testovací plán
 - $1.419.857 = 17^5$ kombinací
 - 230 dnů testování
- Praktický testovací plán:
 - Nezávislé parametry: 17 kombinací
 - Párová závislost parametrů:
 - 10 = 4 + 3 + 2 + 1 parametrových párů,
 - 289 = 17² kombinací hodnot pro každý pár,
 - $2890 = 289 \times 10$ párů parametrových hodnot,
 - 289 kombinací obsahující všechny páry,
 - 30 minut

6 / 31

- Prvním cílem je redukce počtu testovacích případů, které se musí vytvořit.
- Druhým cílem je minimalizace počtu testovacích případů, které se musí provést a jejichž výsledky musí být ověřeny.
- Testovací případy objektově orientovaných systému mají tvar:
 <initial state, message(s), final state>

Počet OO testovacích případů

- volající objekt
 - protokol chování objektu,
 - předpokládané vstupní podmínky,
 - ověřované vstupní podmínky zpracování vyjímek.
- volaný objekt
 - protokol chování objektu,
 - splnění výstupních podmínek.
- členy třídy
- parametry
- stavy

PŘÍLIŠ MNOHO TESTŮ

• selekce testovacích případů tak, aby se získalo maximální pokrytí s minimem počtu testovacích případů.

Návrh testovacího plánu

Brutální síla

- kombinatorická exploze,
- nemožné vypočítat v rozumném čase.

Ortogonální pole

- obtíže s neplatnými kombinacemi,
- testovací případy nemusí být balancované,
 - Každý pár je pokryt stejným počtem testů.
- vhodné pro návrh s 2-3 hodnotami parametrů,
- pole je obtížné najít
 - katalogy,
 - simulované žíhání,
 - kritérium maximální entropie.

Projektivní rovina

- pojem Latinského čtverce,
- pojem konečné projektivní roviny,

Ortogonální pole

- Faktor: entita, parametr, na kterém závisí testovací případ.
- **Úroveň:** každý faktor má konečný počet možných hodnot nazývaných úrovněmi.
- Příklad:
 - tři faktory A, B, C a každý faktor má tři úrovně 1, 2, 3.
 - existuje $27 = 3^3$ možných kombinací (testovacích případů)
 - existuje pouze 9 párových kombinací testující interakce vzájemné interakce faktorů.

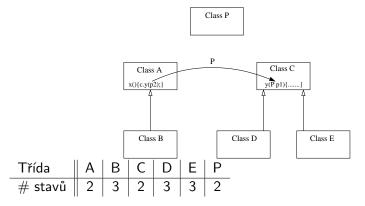
trial	Α	В	C
1	1	1	3
1 2 3 4 5 6 7 8	1	1 2 3 1 2 3 1 2 3	3 2
3		3	1
4	2	1	2
5	2	2	1
6	1 2 2 2 3 3	3	3
7	3	1	1
8	3	2	1 3 2
9	3	3	2

12 / 31

Testování interakce tříd [SPK+99]

 Otestuj interakci tříd "A hierarchie" se třídami "C hierarchie" při zprávě y s parametrem třídy P.

Testování pomocí ortogonálních polí I [SPK+99]

- Orthogonal Array Testing (OATS)
- Zobrazení hierarchií tříd do ortogonálních polí:
 - Vysílající hierarchie je jeden faktor.
 - Přijímací hierarchie je druhý faktor.
 - Každý parametr zprávy generuje další faktor.
 - Možné stavy faktoru zdvojnásobují počet faktorů.
 - Příklad: 6 faktorů = A hierarchie, P hierarchie, a C hierarchie a stav objektu pro každou třídu.
- Výběr úrovní:
 - Maximální počet možných hodnot každého faktoru definuje počet úrovní.
 - Příklad:
 - 1 faktor má 1 úroveň (P),
 - 2 faktory mají maximálně 2 úrovně (A, C),
 - 3 faktory mají maximálně 3 úrovně (stavy).

[SPK⁺99] Testování pomocí ortogonálních polí II

- Použití standardních polí:
 - Vyber nejmenší standardní pole, které řeší problém.
 - Příklad:
 - 6 faktorů s maximálně 3 úrovněmi,
 - standardní pole L₁₈, které má 1 faktor s 2 úrovněmi a 7 faktorů se 3 úrovněmi.
 - $^{\circ}$ $2^1 \times 3^7$
- Vytvoř zobrazení mezi standardním polem a daným problémem:
 - Úrovně každého faktoru jsou zobrazeny do čísel standardního pole.
 - Příklad:
 - Hierarchie třídy A:

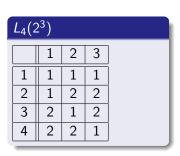
Hodnoty domény	A	В
Hodnoty pole	1	2

Stavy hierarchie třídv P

Hodnoty domény	P,State1	P, State2	P, State2
Hodnoty pole	1	2	3

Vzorky ortogonálních polí [Mon91, Ros88, LW89, SPK+99]

$L_8(2$	²⁷)						
	1	2	3	4	5	6	7
1	1	1	1	1	1	1	1
2	1	1	1	2	2	2	2
3	1	2	2	1	1	2	2
4	1	2	2	2	2	1	1
5	2	1	2	1	2	1	2
6	2	1	2	2	1	2	1
7	2	2	1	1	2	2	1
8	2	2	1	2	1	1	2

Ortogonální pole $L_{18}(2^1 \times 3^7)$ [Mon91, Ros88, LW89, SPK+99]

1 (0	1 .	27)						
L ₁₈ (2	* × :	31)						
	1	2	3	4	5	6	7	8
1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	1	1	2	2	2	2	2	2
3	1	1	3	3	3	3	3	3
4	1	2	1	1	2	2	3	3
5	1	2	2	2	3	3	1	1
6	1	2	3	3	1	1	2	2
7	1	3	1	2	1	3	2	3
8	1	3	2	3	2	1	3	1
9	1	3	3	1	3	2	1	2
10	2	1	1	3	3	2	2	1
11	2	1	2	1	1	3	3	2
12	2	1	3	2	2	1	1	3
13	2	2	1	2	3	1	3	2
14	2	2	2	3	1	2	1	3
15	2	2	3	1	2	3	1	3
16	2	3	1	3	2	3	2	1
17	2	3	2	1	3	1	2	3
18	2	3	3	2	1	2	3	1

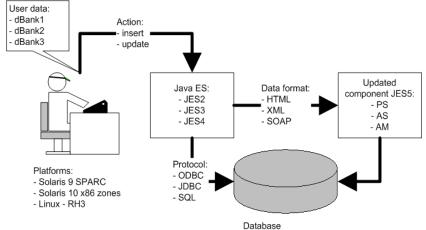
Příklad použití OATS [SPK+5]

- $L_{18}(2^1 \times 3^7)$
- Zobrazení (sloupce . . . faktory):
 - Hierarchie třídy A,
 - 2 Stavy hierarchie třídy A,
 - Stavy třídy P,
 - 4 Hierarchie třídy C,
 - 5 Stavy hierarchie třídy C,
 - o poslední tři sloupce jsou ignorovány.
- 10: 2 1 1 3 3 2 2 1
- použij instanci třídy B ve stavu 1 k poslání zprávy s instancí třídy P ve stavu 1 instanci třídy E ve stavu 3.

Testování kompatibility

Kompatibilita komponent, protokolů, databazí, atd.:

- BDB (Berkeley DB)
- Derby
- HA-DB

Příklad testování kompatibility - zakódování

Akce uživatele: Domain value Insert Update
 Array value 1 2

Vstupní data:
Domain value | dBank1 | dBank2 | dBank3
Array value | 1 | 2 | 3

Platformy:

Domain valueSolaris 9 SparcSolaris 10 x86 zonesLinux - RH3Array value123

Java ES:
Domain value | JES2 | JES3 | JES4 | JES

Formát přenášených dat:
Domain value HTML XML SOAP
Array value 1 2 3

Modifikovaná komponenta JES5:Domain valuePSASAMArray value123

Protokol s databazí: Domain value ODBC JDBC SQL Array value 1 2 3

Omain value BDB Derby HA-DB

Array value 1 2 3

September 6, 2011

Příklad testování kompatibility - testovací případ

- 1 faktor s 2 úrovněmi. 7 faktorů s 3 úrovněmi.
- $L_{18}(2^1 \times 3^7)$
- Mapování (sloupce . . . faktory) dle prezentovaného pořadí
- Abstraktní testovací případ 10: 1 2 3 4 5 6 7 8
 2 1 1 3 3 2 2 1
- Testovací případ 10:
 - Uživatel koná akci "Update"
 - s hodnotami dat v "dBank1"
 - v prostředí platformy "Solaris 9 Sparc"
 - se systémem "JES4"
 - 6 která komunikuje data ve formátu "SOAP"
 - o s obnovenou komponentou "AS"
 - používající databazový protokol "JDBC"
 - a databázi "BDB".

Latinský čtverec

 Latinský čtverec je matice s n řádky a n sloupci taková, že každé element obsahuje celé číslo od 1 do n tak, že se v žádném sloupci nebo řádku nevyskytuje žádné číslo vícekrát než jednou.

$$\left[\begin{array}{ccc}
1 & 2 & 3 \\
2 & 3 & 1 \\
3 & 1 & 2
\end{array}\right]$$

- Párově ortogonální Latinské čtverce
 - Každý element v daném čtverci vystupuje v relaci s každým elementem druhého čtverce právě jedenkrát.
 - Pro jakékoli mocninu prvočísla N existuje N-1 párově ortogonálních Latinských čtverců velikosti $N \times N$.

Γ 0	1	2	3	4 0 1 2 3	ΓO	1	2	3	4]	Γ	0	1	2	3	4]	Γ	0	1	2	3	4	ı
1	2	3	4	0	2	3	4	0	1		3	4	0	1	2		4	0	1	2	3	
2	3	4	0	1	4	0	1	2	3		1	2	3	4	0		3	4	0	1	2	
3	4	0	1	2	1	2	3	4	0		4	0	1	2	3		2	3	4	0	1	
4	0	1	2	3	3	4	0	1	2		2	3	4	0	1		1	2	3	4	0	

Návrh testovacího plánu - příklad

- 3 parametry,
- 5 významných hodnot A, B, C, D, E pro každý parametr,
- 3 párové ortogální Latinské čtverce 5 × 5:

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 2 & 3 & 4 \\ 1 & 2 & 3 & 4 & 0 \\ 2 & 3 & 4 & 0 & 1 \\ 3 & 4 & 0 & 1 & 2 \\ 4 & 0 & 1 & 2 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 2 & 3 & 4 \\ 2 & 3 & 4 & 0 & 1 \\ 4 & 0 & 1 & 2 & 3 \\ 1 & 2 & 3 & 4 & 0 & 1 \\ 2 & 3 & 4 & 0 & 1 & 2 \\ 3 & 4 & 0 & 1 & 2 & 3 \\ 2 & 3 & 4 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 2 & 3 & 4 \\ 3 & 4 & 0 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 3 & 4 & 0 \\ 4 & 0 & 1 & 2 & 3 \\ 2 & 3 & 4 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Testovací plán:

25 kombinací (místo 125)

$$\begin{array}{cccc} 0,0,0 & \longmapsto & A,A,A \\ 1,2,3 & \longmapsto & B,C,D \\ 2,4,1 & \longmapsto & C,E,B \\ \dots & \dots & \dots \\ 3,2,1 & \longmapsto & D,C,B \end{array}$$

Ortogonální Latinské čtverce

- Latinský čtverec velikosti N
- N je prvočíslo:

$$A_k(i,j) = [k(i-1) + (j-1)] \mod N$$

- N je mocnina prvočísla:
 - konečné (Galoisovo) těleso řádu $N = p^n$
 - $x^N x$ polynom je rozložen v $GF(p) = T_0^*$

$$x^{p^n} - x = p_1(x)p_2(x)\cdots p_{k_0}(x)$$

- Jestliže $k_0 < p^n$, konstrukce $T_1^* = T_0^*/p_i(x)$
- $p_i(x)$ má řád větší nebo roven 2,
- opakuj dokud není $k_0 = p^n$
- konečná projektivní rovina řádu N

Konečná projektivní rovina

Definice:

- Konečné těleso GF(N) řádu N
- GF(N) má elementy a_1, a_2, \cdots, a_n
- Systém množin (X, \mathcal{P}) :

$$X = \{(i,j); i,j = 1, \dots, N\}$$

$$\cup \{(i,0); i = 1, \dots, N\} \cup \{(0,0)\}$$

$$P = \{P(i,j); i,j = 1, \dots, N\}$$

$$\cup \{P(0,j); j = 1, \dots, N\}$$

$$P(i,j) = \{(i,0)\} \cup \{(i,k); a_i = a_k a_i + a_j, k = 1, \dots, N\}$$

$$P(0,j) = \{(0,0)\} \cup \{(i,j); i = 1, \dots, N\}$$

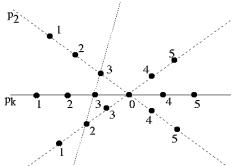
Konečná projektivní rovina - vlastnosti

- soubor $N^2 + N + 1$ přímek $P(i, j) \in \mathcal{P}$
- soubor $N^2 + N + 1$ bodů $(i, j) \in X$
- každá přímka obsahuje N + 1 bodů,
- každý bod leží na N + 1 přímkách,
- kterékoliv dvě různé přímky se protínají v právě jednom bodu,
- jakékoliv dva různé body leží právě na jedné přímce

Konstrukce Latinských čtverců

- Vyběr bod a N+1 přímek procházející tímto bodem.
- ② Vyběr dvě přímky z těchto N+1 přímek:
 - index bodu na první přímce určuje řádkový index,
 - index bodu na druhé přímce určuje sloupcový index,
- ullet Každá přímka z N-1 zbývajících přímek určuje jeden Latinský čtverec.
 - Nalezni index bodu na přímce pro každý pár bodů na zvolených dvou přímkách.

Array value

Příklad testování kompatibility - kódování II

	Domain value	, aray varae
	Solaris 9 Sparc	0
Platformy:	Solaris 10 Sparc	1
	Solaris 10 x86 zones	2
	Linux - RH3	3

Domain value

Příklad testování kompatibility - testovací případ II

- 4 parametry,
- 4 významné hodnoty pro každý parametr,
- 2 párově ortogonální latinské čtverce 4 × 4:

$$\begin{bmatrix}
0 & 1 & 2 & 3 \\
1 & 0 & 3 & 2 \\
2 & 3 & 0 & 1 \\
3 & 2 & 1 & 0
\end{bmatrix}
\begin{bmatrix}
0 & 1 & 2 & 3 \\
2 & 3 & 0 & 1 \\
3 & 2 & 1 & 0 \\
1 & 0 & 3 & 2
\end{bmatrix}$$

- 16 kombinací (místo 256)
- Abstraktní testovací případ 10:
 - 2, 1, 3, 2 (řádek, sloupec, hodnota1, hodnota2)
- Testovací případ 10:
 - na platformě "Solaris 10 x86 zones"
 - se systémem "JES3"
 - s obnovenou komponentou "DS"
 - a databází "HA-DB".

Literatura I

N. Logothetis and H. P. Wynn.

Quality through Design, Experimental Design, Off-line Quality Control and Taguchi's Contributions. Clarendon Press, Oxford, 1989.

Douglas C. Montgomery.

Design and Analysis of Experiments.

John Wiley and Sons, third edition, 1991.

Phillip J. Ross.

Taguchi Techniques for Quality Engineering, Loss Function, Orthogonal Experiments, Parameter and Tolerance Design. McGraw-Hill Book Company, 1988.

Hans Schaefer, Martin Pol, Tim Koomen, Gualtiero Bazzana, Lee Copeland, Hans Buwalda, Geoff Quentin, Mark

Fewster, Lloyd Roden, Ruud Teumissen, and Erik Jansen. Software testing training week.

SOF Furners Tuesday 20 Canta

SQE Europe, Tuesday 28 September to Friday 1 October 1999, Residence Fontaine Royale, Amstelween, Netherlands, Oct 1999.

